

XXI^{gn} GIZALDIKO GI

Inor konturatzekotan, geu konturatzen gara munduak mailla guztietan emon izan dituan aidakuntza ikaragarriari buruz.

Gaur dirala amarnaka urte batzuk ikusia ta ikasia gendua-na... aurreko ainbat belaunaldiak pillotutako jakituriaren emaitza zan.

Baina, jakintsuak difioenez, XXI^{gn} gizaldian sarturik gagoz-anok... gizamaillan ezaugarri berezi batzuen jaun eta jabe izan-go garala dinoskue.

Oraintxe bertan esan dodanak emoten dausku ulertzen zeo-zertxo idazlantxo oneri buruz. Zein "disparate" esan dogu, ba-da? Ondo esana ote da *XXI^{gn} gizaldian sarturik gagozala... kalendarioz XX^gnean* bizi-garan une onetan?

Ain zuzen be, orixe berori da gertatu jakuna: *geroa edota etorkizuna aurreratu jakula, bizi dogun munduaren ezauga-rririk sustraituena "abiadaren-abiada" (=azelerazinoa) dogulako.*

Abiada onek *gauza guztiak aldatu ditu bere tokitik sasoi*a baino leenago eta ez da arritzekoa ikustea zelan dagozan batzuen edo geienen barruak: urduri, kezkatu, kokoloturik... bu-rua ta biotza ezin jasorik... orrenbesteko aidakuntza batek es-katzen ebazan patxadazko-aldirik ez dogulako izan? Bai, egia

da: guk, pertsonok, baretasun-aldiak bear doguz bizitzan emoten diran egoera ezbardinak geureganatzeko edo "pertsonalizatzeko". Eta... jakifia dogu zer gertatzen dan zaparrada aundi bategaz batera aize-bolada zakartsu baten menpean aurkitzen bagara: aterkifiak ez dabe ezertarako balio... alderdi guztietatik bustitzen ari garalako... eta aterkina bera be irauletara jartzten jaku aizearen eraginez" Onelako ekaitzdun giro batek... bai lorak, bai landarak eta ortuko frutuak ere goitik beera jota izten ditu; lurra bera be asko galtzen da uraren indarraren eraginez...

Beste era batera gertatzen da geure-geurea dogun "zirimiri"agaz.

Norbera konturatu barik... kanpoko azaletik barruko ataletaraino eltzen da, dana bustiz eta bere sasoiaren erretzeko bearezkoa daben laguntza emonaz! Loreen eta arnariaren gainean —pixkanaka-pixkanaka— sortzen doiazan ttanttak... txirristada gozo baten doiaz lurrerantzea inori kalte egin barik eta dana bustiz eta freskatuz.

Itz bat dago ingelesez ingelesen izkuntzan azaldu nai dogun aldakuntza-egoera au ondo ulertzen emoten dauskuna: "*shock*". *Norberak artzen dauan ustebako taupada ikaragarria ta kaltegarria* izango litzateke bere esannaia. Eta orixe berori gertatu jake askorei *etorkizuna gaurkotzerakoan: SHOCK!*

Onelako gertaera baten aurrean geienak artzen daben jokabidea leengora biurtzea izaten da... leengoa bizi izan dogulako, ezagutua dogulako eta ezaguera orrek damoskun ziurtasunak baretzen eta baketzen gaitualako. Nora-ezak eta geroari begiratzuz "zer" galdegaia ibiltzen asten garanean... "malo: zazpi lagun eta iru talof"

Dakigunez, beintzat, aurrelariak eta ausartak, ekintzailleak eta bultzagilleak, oso-osoak eta etorkizunari buruzko fedetsuak... ez dira errez aurkitzen, ez; onelako unetan be ba dakiugu erderazko esaera bi artzen geure barruko egoera ulertzen

emon nairik: "mas vale lo malo conocido que lo bueno por conocer". Eta poeta ospetsu aren esatera be aora ekartzen ba dakigu: "Cualquier tiempo pasado fue mejor".

Baina ez *giza-ikuspegitik*, eta gitxiago oraindino *fede-ikuspegitik*, *ezin dira onartu*, besteko barik eta orrela, orain arte esan doguzanak.

Aalegin guztiak egin bear doguz borondate oneko gizonengan geure itxaropena beifi eta barrero ipinten... mundua geroa ta zabalagoa ta ederragoa egitera deituak garean konfidantza berreskuratu bearrean aurkitzen garalako.

Mundua eta mundukoak asi baino besterik ez dogula egin geure ibilbidea ta lana konturatu bearrean gagoz... batez be "oraintxe-bertan" zabaldu dogulako etorkizunari dagokion eta asiera damotson atea.

Eta fede-ikuspegitik begiratu ezkerro, Jaungoiko Jaunak —atzokoa, gaurkoa eta betikoa danak— mundu barri ta obeago baten asmatzailleak eta sortzailleak izatera deitu gaitu munduaren asieratik: "*Asi ta ugaritu zaiteze eta dana menperatu egizue*". Munduko jaun eta errege eginak izan gara —"Bere irudiko"— munduan jaun eta errege lez bizi gaitzean! Orra or gure betirako zeregina!

Bizitza bizi-bizia dan ezkerro... ez jaku komeni bein-betiko eta bakarrik atzoari loturik eta begiratzen gelditzea. Beti izan da onelaxe, baina batez be bere indar berezia dau esatera onek gaurko mundu onetan: "*Gaurkotu edo il*".

Ori bai, eta beti esan dogun lez: atzoko ta gaurko gauza onak geure biotzetan gordez... *goazen biarko, etzi ta etzi-damuko ontasun eta ondasunen bitta... orretarakoxe jaiok izan gara-ta! Eta sekulan aaztu barik... "Jaungoikoagan-Jainko" izatean datzala gure azken elburua!*

Kepa Agirre